

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Tilsynet i henhold til grundlovens § 71
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 8. juni 2020
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Lasse Lykke Gregersen
Sagsnr.: 2020-0032/31-0020
Dok.: 1486194

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 54 (Alm. del), som Folketingets
Tilsyn i henhold til grundlovens § 71 har stillet til justitsministeren den 11.
maj 2020.

Nick Hækkerup

/

Jacob Guldborg Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 54 (Alm. del) fra Folketingets Tilsyn i henhold til grundlovens § 71:

”Kan ministeren i forlængelse af § 71-tilsynet alm. del - svar på spm. 41 bekræfte, at Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser om f.eks. anbringelse på en døgninstitution dermed falder ind under § 71-tilsynets kompetence?”

Svar:

Folketingets § 71-tilsyns kompetence til at føre tilsyn med behandlingen af børn og unge, der anbringes uden for hjemmet uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren eller den unge selv på baggrund af en afgørelse fra Ungdomskriminalitetsnævnet, er ikke nævnt i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, som nedsatte Ungdomskriminalitetsnævnet, eller bemærkningerne hertil.

Efter grundlovens § 71, stk. 7, er behandlingen af de i § 71, stk. 6, nævnte personer undergivet et af Folketinget valgt tilsyn (§ 71-tilsynet), hvortil de pågældende skal have adgang til at rette henvendelse. § 71, stk. 6, omfatter administrativt bestemt frihedsberøvelse uden for strafferetsplejen, som ikke har hjemmel i lovgivningen om udlændinge.

Som det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 4. maj 2020 af spørgsmål nr. 41 (Alm. del) fra Folketingets § 71-tilsyn, har sagsbehandlingen i Ungdomskriminalitetsnævnet ikke karakter af en strafferetlig proces, og nævnet kan bl.a. træffe afgørelse om anbringelse uden for hjemmet, hvilket efter omstændighederne også omfatter anbringelse uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren eller den unge. Som anført samme sted er det den overvejende opfattelse i den statsretlige litteratur, at tvangsfjernelse af børn og unge fra hjemmet uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren eller det modne barn må betragtes som en frihedsberøvelse i grundlovens forstand, jf. bl.a. Jens Peter Christensen m.fl., Grundloven med kommentarer (2015), side 423.

Det er på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at behandlingen af de børn og unge, der underkastes frihedsberøvelse omfattet af grundlovens § 71, stk. 6, ved at blive anbragt uden for hjemmet uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren eller den unge selv på baggrund af en afgørelse fra Ungdomskriminalitetsnævnet, er undergivet § 71-tilsynets kompetence. Det bemærkes i den forbindelse, at anbringelse uden for hjemmet som led i et forbedringsforløb besluttet af Ungdomskriminalitetsnævnet sker på de

samme anbringelsessteder, som hvis anbringelsen var besluttet af det kommunale børn- og ungeudvalg, og hvor § 71-tilsynet i dag foretager tilsynsbesøg.